

רע"פ 5521/18 - ימית ציפרוט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5521/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

ימית ציפרוט

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) בעפ"ת 16187-03-18 מיום 18.6.2018

בשם המבקשת:

עו"ד רועי סלמה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) בעפ"ת 16187-03-18 מיום 18.6.2018, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט א' איתן) מיום 21.12.2017 בפ"ל 3095-06-17.

2. המבקשת הורשעה בבית משפט השלום לתעבורה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

3. במסגרת הכרעת הדין דחה בית משפט השלום את טענתה של המבקשת כי גרסאותיהם של שניים מהמתנדבים המשטרתיים אשר העידו בהליך, סותרות את גרסתה של מתנדבת משטרתית שלישית ביחס לנסיבות שבהן עצרה המבקשת את רכבה עובר לעיכובה על-ידי כוחות המשטרה. בהקשר זה קבע בית משפט השלום כלהלן:

"עיון בעדותה [של המתנדבת המשטרתית - י' א'] מלמד, כי חלקה באירוע מתמצה בשיחה שערכה עם הנאשמת ביחס

לבדיקת הנשיפון שהתבקשה לבצע לה. בכל הנוגע לזיהוי כלי הרכב המגיע אל המחסום ומעצר הרכב, הרי שזו לא נכחה בחלק זה של האירוע ואף ציינה זאת באופן מפורש בחקירתה הנגדית"

כמו כן, דחה בית משפט השלום את טענת המבקשת בדבר אי-הסכמתה לביצוע בדיקת הנשיפה, בקבעו בזו הלשון:

"בשום שלב הבדיקה לא נכפתה עליה, ודאי לא תוך שימוש בכוח כפי שנטען. להפך, המתנדבים ובעיקר המתנדבת שרה לב, הרגיעה את הנאשמת ושוחחה עמה במטרה לשכנע אותה לבצע בדיקה כלשהי ושהדבר עדיף מלסרב [...] כפי שצינתי בסופו של דבר הנאשמת שיתפה פעולה מבחירה חופשית והבנתה כי נכון יהיה כך לנהוג"

4. בגין הרשעתה בעבירה האמורה, השית בית משפט השלום על המבקשת עונשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים; וכן קנס בסך 1,500 ש"ח.

5. ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית משפט השלום נדחה על-ידי בית משפט קמא ביום 18.6.2018. במסגרת זו דחה בית משפט קמא את טענותיה של המבקשת בדבר קיומה של סתירה בין גרסאות המתנדבים ובאשר לסוגיית אי-הסכמתה לביצוע בדיקת הנשיפה, תוך שסמך את ידיו על קביעותיו של בית משפט השלום, בקובעו כי פסק הדין "מבטא נכונה את העדויות שנשמעו בפני ביהמ"ש".

6. המבקשת הגישה לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט קמא, היא הבקשה שלפניי.

7. בבקשתה חוזרת המבקשת על השגותיה בדבר קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום בהתייחס ל"סתירות" הנטענות בעדויות המתנדבים ולשאלת הסכמתה לבדיקת הנשיפה שנערכה על-ידי המתנדבים.

המבקשת סבורה כי נגרם לה "עיוות דין מהותי", באופן אשר מצדיק את קבלת בקשתה "על אף שהיא [המבקשת - י' א'] מבקשת את התערבותו [של בית המשפט - י' א'] בקביעות עובדתיות בגלגול שלישי".

8. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נסיבות המקרה מעוררות שיקולי צדק ייחודיים (רע"פ 2341/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018)).

9. המקרה שלפניי אינו נמנה על אותם מקרים חריגים, שכן לא מצאתי כי הבקשה מעוררת שאלות מהותיות, או שהיא מערבת שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש ממשי מפני עיוות דינה של המבקשת.

עיון בבקשה מלמד כי הטענות המפורטות בה, רובן ככולן, הועלו ונדונו בפני בית משפט השלום ובית משפט

קמא ונדחו, ומשכך נראה כי הבקשה מהווה ניסיון פסול לביצוע "מקצה שיפורים" (רע"פ 4234/17 מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.3.2018)). יתרה מזאת, עיקר טענותיה של המבקשת עוסקות בממצאים שבעובדה, שבהם נקבע כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור, קל וחומר כאשר מדובר בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי". בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדק להיעתר לבקשה וליתן רשות ערעור.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ח (27.8.2018).

ש ו פ ט